

DISCIPELSCHAP. SUPPLEMENT 12

[GEMEENTE]

HET WOORD “GEMEENTE” OF “KERK” IN DE BIJBEL

1. Het woord “gemeente” of “kerk”.

Het woord “kerk” in de Nederlandse taal werd afgeleid van het Griekse woord “kuriakon (dóma)” en betekent “(het huis) van de Heer”.

Het woord voor “gemeente” of “kerk” in de oorspronkelijke taal van de Bijbel (Grieks) is: “ekklésia”. Het betekent letterlijk “(de door God) uitgeroepen” (uit de wereld). Het heeft de volgende betekenissen:

2. Ekklésia betekent “de gemeente” van God in het Oude Testament die door “oudsten” geleid werd.

Psalm 107:32 NBG zegt, “Dat zij Hem verhogen in de gemeente (Hebreeuws: qahal) (Grieks: ekklésia) des volks, en Hem loven in de raad der oudsten (Hebreeuws: moshab zeqenim) (Grieks: kathedra presbuterón).” Gods oudtestamentische volk, Israël, werd in Richteren 20:2 NBG, Psalm 22:23 NBG en 2 Kronieken 29:28 NBG “de gemeente” (ekklésia) genoemd, hetzelfde woord dat voor Gods nieuwtestamentische volk genoemd word.

3. Ekklésia betekent een bijeenkomst van mensen.

Het woord ekklésia staat voor de officiële volksvergadering in Efeze, een wettelijke politieke bijeenkomst (Handelingen 19:39). Het verwijst naar de menigte mensen die bijeenkomt (Handelingen 19:32,41).

4. Ekklésia betekent “de Gemeente” van God in het Nieuwe Testament.

Het woord ekklésia staat voor de gemeente van christenen in het Nieuwe Testament. De context bepaald welk aspect van de gemeente bedoeld word.

(1) De plaatselijke gemeente.

Ekklésia betekent de plaatselijke gemeente van christenen wanneer zij bijeenkomen (1 Korintiërs 11:18; 1 Korintiërs 14:19; 3 Johannes 6).

(2) De zelfstandige gemeente.

- Ekklésia betekent de zelfstandige gemeente, het totaal van christenen op één plaats (Matteüs 18:17): bv. Jeruzalem (Handelingen 8:1); Judea, Galilea, Samaria (Handelingen 9:31) (zie Handelingen 15:41; Galaten 1:22; Openbaring 1:12-13,20).
- Ekklésia in het enkelvoud (Matteüs 18:17; Handelingen 5:11; Handelingen 8:3; 1 Korintiërs 4:17; Filippenzen 4:15; mogelijk 1 Timoteüs 5:16). “In elke gemeente” (Grieks: kata ekklésian, distributieve zin, Handelingen 14:23).
- Ekklésia in specifieke plaatsen: Jeruzalem (Handelingen 8:1; Handelingen 11:22); Antiochië (Handelingen 11:26; Handelingen 13:1); Kenchreeën (Romeinen 16:1); Korinte (1 Korintiërs 1:2); Tessalonica (1 Tessalonicenzen 1:1); Efeze (Openbaring 2:1), enz.
- Ekklésia in het meervoud (Handelingen 15:41; Handelingen 16:5; Romeinen 16:16; 1 Korintiërs 7:17; 2 Korintiërs 8:18-24; 2 Tessalonicenzen 1:4).
- Ekklésia in specifieke provincies: Judea (Galaten 1:22; 1 Tessalonicenzen 2:14); Galatië (Galaten 1:2; 1 Korintiërs 16:1); Azië (1 Korintiërs 16:19; Openbaring 1:4); Macedonië (2 Korintiërs 8:1).

(3) De huisgemeente.

Ekklésia betekent de gemeente die in een huis bijeenkomt (Romeinen 16:5).

- Een gemeente in het huis van Priscilla en Aquila te Rome (Romeinen 16:5) en in Efeze (1 Korintiërs 16:19).
- Een gemeente in het huis van Nymfa (Kolossenzen 4:15).
- Een gemeente in het huis van Filemon (Filemon 1:1-2).

(4) De wereldwijde Gemeente.

Ekklésia betekent de universele of wereldwijde Gemeente of Kerk, waarvan bijvoorbeeld de Rooms Katholieke Kerk een kleiner onderdeel is, want in het Grieks betekent “katholikos” (katholiek) “algemeen” of “wereldwijd” en niet “alleen van Rome of het Romeinse Rijk”! Zo zijn de Orthodoxe Kerk, de Protestantse Kerk, de Evangelische Kerk, de Pinkster Kerk en elk ander zelfstandige kerk slechts onderdelen van de ene algemene of wereldwijde Kerk! Alle christenen en alle zelfstandige gemeenten in de wereld horen tot de ene wereldwijde Gemeente of Kerk, het Lichaam van Christus (Matteüs 16:18; Handelingen 9:31; 1 Korintiërs 6:4; 1 Korintiërs 12:28; Efeziërs 1:21-22; Efeziërs 3:10,21; Efeziërs 5:22-33; Filippenzen 3:6; Kolossenzen 1:18;24; mogelijk 1 Timoteüs 5:16)!

(5) De plaatselijke gemeenten en de wereldwijde Gemeente worden soms nauwkeuriger beschreven.

Deze nauwkeuriger beschrijvingen geven het Griekse woord “ekklésia” meer kleur en betekenis.

- “Alle gemeenten van de heidenen” (Romeinen 16:4).

- “Alle gemeenten van Christus” (Romeinen 16:16).
- “De gemeente van God in Korinte” (1 Korintiërs 1:2).
- “Gods gemeente” (1 Korintiërs 10:32).
- “In alle gemeenten van de heiligen” (1 Korintiërs 14:33).
- “De gemeente in Tessalonica die toebehoort aan God, de Vader, en de Heer Jezus Christus” (1 Tessalonicenzen 1:1).

5. De Gemeente (Kerk) in het Oude Testament en het Nieuwe Testament worden met precies dezelfde namen genoemd. Wat de Gemeente of Kerk wel is.

(1) Namen voor de Gemeente (Kerk) in het Oude en het Nieuwe Testament.

- Gods eerstgeborene (Exodus 4:22; Jeremia 31:9; Hebrëen 12:23)
- Gods zonen en dochters (Jesaja 43:6-7; 2 Korintiërs 6:18)
- De stad Jeruzalem (een symbool voor Gods volk) wordt genoemd: een vrouw, of een bruid, of een echtgenoot (Jesaja 54:1,5-6; Openbaring 21:9-10)
- De twalf stammen (Genesis 49:28; ; Jakobus 1:1; Openbaring 7:4; Openbaring 21:12)
- Een koninkrijk van priesters (Exodus 19:6; 1 Petrus 2:9; Openbaring 1:6)
- Een heilig volk (Exodus 19:6; 1 Petrus 2:9)
- Een uitgekozen volk (Deuteronomium 7:6; 1 Petrus 2:9; Titus 2:14 (uitgekozen, speciale volk)
- Een volk dat Gods persoonlijke eigendom is (Exodus 19:5; Deuteronomium 7:6), “een eigen volk van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus” (Titus 2:14). “een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte” (1 Petrus 2:9)
- Gods verbondsvolk (Leviticus 26:12; 2 Korintiërs 6:16)
- Een verdreven, zwervend volk, verspreid in de verstrooiing, vreemdelingen (Deuteronomium 30:1; Psalm 105:10-13; Ezechiël 12:15; Esther 3:8; 1 Petrus 1:1)
- De eersteling van Zijn opbrengst (Jeremia 2:3; Jakobus 1:18)
- Schape (één kudde) uit de schaapskooi van Israël en uit schaapskooien van andere volken (Ezechiël 34; Johannes 10:16)
- Israël (1 Samuël 7:23; Galaten 6:14-16)
- Joden (Zacharia 8:22-23; Romeinen 2:28-29)
- Sion (ook een symbool voor Gods volk)(Jesaja 51:16; Jesaja 52:7; Hebrëen 12:22-24)
- Het huidige Jeruzalem (dat beneden is) en het Jeruzalem dat boven is (Galaten 4:25-26), het Hemelse Jeruzalem (Hebrëen 12:22), het Nieuwe Jeruzalem (Openbaring 21:2), het Heilige Jeruzalem (Openbaring 21:10)
- Tempel van God (ook een symbool voor Gods volk) (2 Korintiërs 6:16)
- Joodse en niet-Joodse gelovigen die mede-erfgenamen (van Gods volk), tot hetzelfde Lichaam behoren, en mededeelgenoten zijn van Zijn belofte in Christus (Efeziërs 3:6; 2 Korintiërs 1:20).
- Christenen (gezalftde mensen) (Hebrëeuws: meshichi; Grieks: christoi) (Psalm 105:15) (Handelingen 11:26) (christianous) die temidden van niet-christenen in de wereld leven!

De Joden en niet-Joden die geloven in Jezus Christus vormen één organisme, die als volgt gesymboliseerd wordt door:

- één kudde (Johannes 10:16)
- één familie met kinderen van God (Galaten 3:26-29)
- één nieuwe mens, één huisgezin van God, één woning van God in de Geest (Efeziërs 2:11-22)
- één Lichaam (1 Korintiërs 12:13; Efeziërs 3:6)
- één olijfboom (Jeremia 11:16-17; 11:17-24)
- één uitverkoren en heilig volk van God (1 Petrus 2:9-10).
- één Nieuw Jeruzalem (Openbaring 21:9-14, zie Hebrëen 12:22-24 voor Joden en Galaten 4:21-31 voor niet-Joden).

Daarom

- werd Gods oudtestamentische volk (Israël) niet beëindigd of vervangen,
- maar werd voortgezet op een hoger vlak waarin “de schaduwen” “werkelijkheden” werden) (Kolossenzen 2:17; Hebrëen 9:7-10)
- en werd vergroot (uitgebreed) om de gelovigen in Christus vanuit de heidense volken in te sluiten.
- Samen vormen zij op volkomen gelijke vlak het volk van God (1 Korintiërs 12:13; Efeziërs 2:11-22; 3:2-6).

(2) De Gemeente (Kerk) komt tot stand door het evangelie en de Geest van God.

- God riep Zijn Kerk/Gemeente tot Zich door de verkondiging van het evangelie gedurende de oudtestamentische periode (Romeinen 10:18-21; Galaten 3:8; Hebrëen 4:1-3) en gedurende de nieuwtestamentische periode (Handelingen 20:24; zie Handelingen 13:44-49).
- Gelovigen uit de Joden en uit de Grieken worden met één Geest gedoopt tot één lichaam (ook een symbool van Gods volk). Zij krijgen één Geest te drinken (zie Ezechiël 36:25-27; 1 Korintiërs 12:13)

- De gelovigen komen bijeen in een Kerk/Gemeente (gemeenschap/bijeenkomst) (Hebreeuws: qahal; Grieks: ekklesia) (Psalm 107:32; Richteren 20:2; Psalm 22:22; 2 Kronieken 29:28; Matteüs 16:18; Matteüs 18:17; Handelingen 8:2; Handelingen 9:1).

“De Gemeente/Kerk” in het Nieuwe Testament wordt “het Israël van God” (geestelijk Israël) (Galaten 6:14-16; zie Romeinen 9:6b) genoemd in tegenstelling tot “het Israël naar het vlees” (natuurlijk Israël) (Romeinen 9:6a; 1 Korintiërs 10:18 in het Grieks)(zie Galaten 4:24-25; 1 Korintiërs 3:1). Het Israël van God bestaat uit gelovigen die roemen in het kruis van onze Heer Jezus Christus door Wie de zondige wereld voor christenen gekruisigd is en zij voor de wereld (Galaten 6:14; zie Romeinen 2:28-29 en 1 Korintiërs 1:22-26)! “Israël” in deze geestelijke zin wordt beslist *beperkt tot gelovigen in Christus* die uit Joden *en* uit niet-Joden in beide het Oude als in het Nieuwe Testament komen.

Terwijl het natuurlijke Israël ontrouw aan God en Zijn Messias geworden is (Johannes 1:11), heeft geestelijke Israël God en Zijn Christus nooit verworpen (Romeinen 9:6)! Geestelijk Israël blijft voor eeuwig Gods verbondsvolk. God heeft nooit geestelijk Israël, dat wil zeggen, de gelovigen in Israël, verworpen (Romeinen 11:1-6). Geestelijke Israël of de gemeente/Kerk blijft voor eeuwig Gods uitverkoren volk (*Lees* Romeinen 8:29-30,33; Romeinen 9:6-18; Romeinen 11:1-5,28-29; Efeziërs 1:4; 2 Tessalonicenzen 2:13-14; 2 Timoteüs 1:9-10; zie Johannes 6:44,37; Johannes 17:3,12).

In geestelijke Israël (in de wereldwijde Kerk, tussen christenen in de wereld) “is er geen onderscheid tussen Jood en Griek. Want Een en Dezelfde is Heere van allen en Hij is rijk voor allen die Hem aanroepen” (Romeinen 10:12-13; 1 Korintiërs 1:24; Galaten 3:28-29; Kolossenzen 3:11). “Hij heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons (Joden) en hen (heidenen); en heeft hun hart door het geloof gereinigd” (Handelingen 15:9).

(3) Ongelovigen horen nooit tot het volk van God.

In het Oude Testament horen ongelovige (ongehoorzame) Joden (Israëlieten) NIET tot het volk van God maar tot Sodom en Gomorra (Jesaja 1:2-20). Zij hebben de God van de Bijbel ingeruild voor afgoden (Jeremia 2:11-13,23,28,32); zij hebben Hem verlaten, verloochend, vreemde goden gediend, hun eigen weg gegaan, hun profeten hebben leugens geprofeteerd en hun priesters hebben niet gediend (Jeremia 5; 7,12,19,23,31). De HEERE heeft hen verworpen (Jeremia 6:30) en luistert niet naar hun gebeden (Jeremia 7:16). Israël heeft zich met een altijddurende afkeer afgekeerd en weigert terug te keren, heeft het Woord van God verworpen en heeft Gods toorn opgewekt met hun afgodsbeelden (Jeremia 8:5,9,19). Heel het huis van Israël is onbesneden van hart (onwedergeboren) zoals ook de heidense volken (Jeremia 9:26). Het natuurlijke volk van Israël is “NIET GODS VOLK” (Hebreeuws: lo ammi)(Hosea 1:9). Toch zegt God dat het natuurlijke Joodse volk in de nieuwtestamentische periode in een groot getal zal voortbestaan en velen van hen zullen uiteindelijk ook “kinderen van de levende God (wedergeboren) worden” (Hosea 1:10). God zal “een aantal ontkomenen overlaten” (Jesaja 1:9). Vanaf de kruisiging van Jezus Christus, de Herder, zal een minderheid van het natuurlijke volk van Israël als Gods volk overblijven (Zacharia 13:7-9; zie de 12 discipelen van Jezus, de 120, de 3000, de 5000 en “er werden er steeds meer toegevoegd die de Heere geloofden, menigten van zowel mannen als vrouwen” (Handelingen 1:15; 2:41; 4:4; 5:14, enz.).

In het Nieuwe Testament horen ongelovige (ongehoorzame) Joden (Israëlieten) NIET tot het volk van God, maar zullen in de buitenste duisternis geworpen worden (Matteüs 8:11-12) en het Koninkrijk van God zal van hen weggenomen worden en aan een volk (bestaande uit wedergeboren Joden en wedergeboren niet-Joden)(de christenen) gegeven worden dat de vruchten ervan voortbrengt (Matteüs 21:42-44; vgl. Johannes 15:5-8). Joden die Jezus bestempelen als “een Samaritaan” (bastaard) en “demon bezeten” (Johannes 8:48) en niet geloven dat Jezus Christus is “de IK BEN (DIE IK BEN) (Exodus 3:14), zullen in hun zonden (de eeuwige dood)(hel) sterven (Johannes 8:22-24). Zij zijn al veroordeeld en de toorn van God blijft op hen (Johannes 3:18,36). Joden (en niet-Joden) moeten zich niet verwonderen dat Jezus Christus tegen hen gezegd heeft: “U moet opnieuw geboren worden!” (Johannes 3:3-8)! De uitverkiezing van het natuurlijke volk van Israël was niet tot verlossing (zaligheid), maar tot bepaalde voorrechten (Romeinen 9:4-5). “NIET ALLEN DIE UIT ISRAËL (het natuurlijke volk Israël) VOORTGEKOMEN ZIJN, ZIJN ISRAËL (het wedergeboren volk van God) (Romeinen 9:6)!” Natuurlijke Joden zijn NIET geestelijke kinderen van God (Romeinen 9:8). Alleen “een overblijfsel uit het getal van de Israëlieten zal behouden worden” (Romeinen 9:27,29). Ongelovig Israël heeft zich gestoten aan de Steen des aanstoots (Jezus Christus) (Romeinen 9:32). “ER IS GEEN ENKEL ONDERSCHIED TUSSEN JOOD EN NIET-JOOD”. Een ieder (Jood of niet-Jood) die de Naam van de Heere aanroept zal zalig worden” (Romeinen 10:12-13)! Omdat Joden een ongehoorzaam en tegensprekend volk blijft, openbaart God Zich aan de niet-Joden (Romeinen 10:20-21; zie Handelingen 13:46-48).

In elke generatie gedurende de oudtestamentische periode is er “een overblijfsel overeenkomstig de verkiezing van de genade”: de rode draad van Gods verkiezende genade ging door Abraham (Genesis 22:18-19), Izak (niet Ismaël), Jakob (niet Esau), Juda (niet de andere stammen), David en de koningen van Juda (niet de koningen van Israël), de 7000 in de tijd van Elia (niet de grote massa Israëlieten die de knie voor Baäl gebogen hadden), tot “de Zaad” (enkelvoud), Jezus Christus (Galaten 3:16). HET OUDE TESTAMENT DRAAIT NIET RONDOM (het natuurlijke volk van) ISRAËL, MAAR RONDOM DE MESSIAS, JEZUS CHRISTUS (Openbaring 12:1-5)! “De wortel van de olijfboom (Gods volk)” is niet Israël, maar Jezus Christus. Alleen gelovige Joden en gelovige niet-Joden worden als takken daarop geënt – al de anderen worden afgekap (Romeinen 11:13-24). De Kerk wordt NIET op Israël geënt, maar de gelovigen vanuit het natuurlijke volk van Israël en de gelovigen vanuit de niet-Joodse volken worden op volkomen gelijke voet in Jezus Christus tot één volk van God samengevoegd (1 Korintiërs 12:13; Efeziërs 2:11-22; Efeziërs 3:2-6)! VERHARDING IS NIET VOOR EEN TIJD, MAAR VOOR EEN DEEL OVER ISRAËL (en ook over een deel van de heidense volken)

GEKOMEN¹. DE OVERBLIJFSELEN IN ELKE GENERATIE (zoals de 7000 onder de Joden en het overblijfsel in de tijd van Paulus)(Romeinen 11:4-5) ZIJN ZALIG GEWORDEN. EN ZO (OP DEZE WIJZE door de overblijfselen in elke generatie) ZAL NIET ALLEEN DE VOLHEID (volle getal uitverkorenen) VAN DE HEIDENEN, MAAR OOK HEEL ISRAËL (de volheid of volle getal uitverkorenen uit Israël (Romeinen 11:12) ZALIG WORDEN (Romeinen 11:25-26)! Deze volheid van de heidenen en van Israël wordt gelijktijdig bij de wederkomst van Christus bereikt (Lukas 21:24)! De anderen (Joden en niet-Joden) zullen door hun ongelof en ongehoorzaamheid niet in Gods rust of Gods Koninkrijk kunnen ingaan (Hebreeën 4:2,6)!

6. Wat de Gemeente niet is.

(1) De Gemeente of Kerk is niet één organisatie, maar wel een geestelijke eenheid.

De éne kandelaar in het Oude Testament (Exodus 25:31-32) en de zeven kandelaren in het Nieuwe Testament (Openbaring 1:20). Gedurende de oudtestamentische periode was er maar één kandelaar met zeven armen en zeven lampen erop die in de tempel stond. Deze kandelaar symboliseerde *de organisatorische eenheid* van Gods oudtestamentische Kerk-Staat (Israël).

Maar gedurende de nieuwtestamentische periode zijn er zeven kandelaren, ieder met één lamp erop, die in een kring rondom Jezus Christus staan. Deze kandelaren symboliseren *de geestelijke eenheid* van alle gemeenten in de hele wereld in Jezus Christus. Hij is “de Goede Herder die zijn schapen” uit de Joodse schaapskooi en alle heidense schaapskooien hoedt. Er is maar één Herder en één kudde (Johannes 10:16). Hij is “het Hoofd van zijn Lichaam”, de wereldwijde Gemeente of Kerk (Efeziërs 1:22-23). Hij is “de Herder en Opziener (Bisschop) van onze zielen” (1 Petrus 2:25). Hij is “de Apostel en Hogepriester van het geloof dat wij belijden” (Hebreeën 3:1). Door “de ene Geest van Jezus Christus” (Romeinen 8:9-10; 1 Petrus 1:10-12) worden gelovigen gedoopt tot het ene Lichaam van Christus (1 Korintiërs 12:13). “Zeven” is het getal van goddelijke volkomenheid en de zeven kandelaren symboliseren alle zelfstandige gemeenten² in de hele wereld (Openbaring 2:7). Jezus Christus is aanwezig en actief in hun midden!

Het beeld van de Gemeente (Kerk) als het Lichaam van Christus (Efeziërs 4:12) met alle christenen als leden van dat Lichaam toont duidelijk aan dat alle plaatselijke gemeenten organisatorisch onafhankelijk van elkaar zijn, maar niet onafhankelijk van Jezus Christus, het Hoofd, zijn. Zij vinden hun geestelijke eenheid niet in een of ander kerkgenootschap of in een of ander mens als de paus, patriarch, voorzitter, enz., maar alleen in Jezus Christus! Geen lid van het Lichaam mag over een ander heersen. De uitdrukkingen “moeder gemeente” en “dochter gemeente” mogen nooit inhouden dat de moeder over de dochter mag heersen!

(2) Geen gemeente in de wereld hoort een overkoepelende organisatie boven zich te hebben.

Nergens in de Bijbel is er enige grond om zogenaamde “overkoepelende organisatie” als een Concilie, Synode of Conferentie, enz. die vervolgens heerschappij begint uit te oefenen over alle gemeenten (kerken)! In de Bijbel zijn alle gemeenten onafhankelijk en staan zij direct onder de Heere Jezus Christus (Efeziërs 1:22)!

(3) De wereldwijde Gemeente (Kerk) hoort niet in kerkgenootschappen verdeeld te worden.

Nergens in de Bijbel is er enige grond om zogenaamde “kerkgenootschappen” te vormen. Integendeel, 1 Korintiërs 3:1-4 toont dat kerkgenootschappen voortkomen uit wereldgezindheid en geestelijke onvolwassenheid. Wat gemeenten vandaag nodig hebben is discipelschapstraining (Matteüs 28:19-20) en onderricht in heel het raadsbesluit (wil) van God (Handelingen 20:27)!

(4) Geen gemeente in de wereld hoort uitsluitend een nationale kerk, volkskerk of etnische kerk te zijn.

Nergens in de Bijbel is er enige grond om een zogenaamde “staatskerk”, “volkskerk” of “etnische kerk” te vormen die vervolgens mensen die niet bij dat land, volk, etnische groepering of taal en cultuur horen buiten te sluiten! De Joden en niet-Joden in het Nieuwe Testament vormden samen plaatselijke gemeenten in Rome (Romeinen 14) en in Efeze (Efeziërs 2).

7. De Gemeente is een geestelijke werkelijkheid die de geestelijke eenheid bewaard.

Het woord “ekklésia” als gemeente verwijst altijd naar individuele onafhankelijke gemeenten op specifieke plaatsen behalve wanneer het naar de wereldwijde Gemeente (Kerk) verwijst. Het Lichaam van Christus is een geestelijke eenheid.

De verschillende plaatselijke onafhankelijke gemeenten bewaren deze eenheid door:

- de waarheid van de (objectieve) Christelijke Geloof in de Bijbel (correct uitgelegd) (Efeziërs 4:13)
- de (subjectieve, persoonlijke) kennis van Jezus Christus (Efeziërs 4:13)
- (geestelijke en morele) volwassenheid in het licht van de volheid van Christus (Efeziërs 4:13)
- de (inwonende) Heilige geest (die de openbaring in de Bijbel bevestigt)
- de (zichtbare) liefde, overleg en samenwerking tussen de onafhankelijke gemeenten.

¹ De vertaling door aanhangers van de bedelingenleer: “Verharding is voorlopig/voor een tijd/ tijdelijk over Israël gekomen en daarna (in de eindtijd) zal heel Israël behouden worden” is NIET op de Griekse tekst of op de rest van de Bijbel gebaseerd!

² Let wel: NIET zeven kerkgenootschappen die volkomen onafhankelijk van elkaar bestaan, maar zeven zelfstandige gemeenten die een geestelijke eenheid (van liefde, overleg en samenwerking met elkaar) in Christus vormen!